

APEL POSLANCEM OB ZA DRUŠTVA DISKRIMINATORNEM PREDLOGU ZAKONA O INTERVENTNEM UKREPU

Izjava Zveze tabornikov Slovenije

Zveza tabornikov Slovenije se pridružuje apelu Anite Ogulin in drugih nevladnih organizacij na temo interventnega zakona, ki so ga naslovili na poslance. Taborniški zakoni nas namreč učijo, da smo vedno pripravljeni pomagati, da smo zanesljivi in ob vsem tem tudi vedri. Da vedrina in zagnanost ne bi izginili z obrazov številnih prostovoljcev in zaposlenih, bomo morali skupaj stopiti vsi. Zato taborniki apeliramo, da se pri interventnem zakonu ne spregleda 9000 zaposlenih v slovenskih društvih, (zasebnih) zavodih in ustanovah. Brez podpore zaposlenih je tudi delo prostovoljcev znatno oteženo.

Taborniki vsak dan sledimo svojemu poslanstvu in ustvarjamo boljši svet. Nismo zgolj krožek za otroke in tisti, ki taborijo. Smo mladinska organizacija, ki s svojim delom in skozi svoj program vzgaja generacijo za generacijo angažiranih, odgovornih posameznikov. Trenutno je v naših vrstah dejavnih dobrih 7000 mladih po celi državi, podatki statističnega urada pa kažejo, da je bil vsak peti Slovenec nekoč v življenju vključen v taborniško organizacijo.

Zveza tabornikov Slovenije je s svojo dolgoletno tradicijo tako močno opolnomočila že ogromno ljudi, ki so skozi taborništvo pridobili neprecenljive izkušnje in znanja za življenje. Prav v prihodnjem letu bomo praznovali 70. obletnico obstoja, česar se seveda veselimo, a se hkrati zavedamo, da se zaradi trenutne situacije v naši državi nahajamo na prelomni točki tudi drugače. Vemo, da bo naša organizacija preživela, o tem ni dvoma, vprašanje pa je, v kakšni obliki.

Srce organizacije predstavlja okvirno 2400 prostovoljcev, ki vsako leto skupaj opravijo približno 700.000 prostovoljskih ur. Te so po zakonu o prostovoljstvu ovrednotene na 6.500.000 €. Teh ur naši prostovoljci ne porabijo samo za aktivnosti, ki so namenjene našim članom, ampak velik del časa namenijo širši javnosti v okviru različnih družbenokoristnih dejavnosti. Nesebična taborniška pomoč je v Sloveniji (in drugod po svetu) nekaj samoumevnega. Prav v tem trenutku so aktivirane naše enote za postavitve zasilnih bivališč in bolnišnic v okviru civilne zaščite. Skupine tabornikov na terenu postavljajo zasilne objekte, dežurajo na telefonih s starejšimi občani, ki so v karanteni, kot bolničarji delujejo pri lekarnah in zdravstvenih domovih, razdeljujejo hrano ter so v stalni pripravljenosti. Nikoli ne pomišljamo in v skladu s svojimi načeli vedno med prvimi priskočimo na pomoč. Tako smo odigrali ključno vlogo kot prvi odzivniki ob žledu 2014, nato smo množično pogozdovali, pomoč smo nudili ob poplavih, v migracijski krizi in drugih izrednih kritičnih dogodkih.

S koronavirusom se trenutno poleg požrtvovalnega dela na terenu spopadamo tudi v virtualnem svetu. Takoj se je vzpostavila skupina prostovoljcev, ki pripravlja vsebine za kakovostno preživljanje časa otrok in družin v času osamitve. Vsakodnevno jih objavljamo v spletni ropotarnici ter delimo preko družbenih omrežij ter tako napadamo virus anksioznosti. Ropotarnica je v prvem dnevu dosegla skoraj 4000 ljudi, obisk pa vsak dan eksponentno raste.

Taborniki gradimo na vrednotah prostovoljstva in za svoja dejanja ne zahtevamo ničesar. A prostovoljci potrebujejo strokovno podporo zaposlenih, ki skrbijo za sistemsko pridobivanje finančnih sredstev, vodijo vse administrativne postopke, nudijo strokovno podporo izobraževanju in razvoju programa za prostovoljce, skrbijo za nemoteno delovanje naših komunikacijskih kanalov in bdijo nad vsebinami. Na Zvezi tabornikov Slovenije je trenutno zaposlenih šest izredno angažiranih posameznikov, ki nam s svojim delom omogočajo, da kolesje naše organizacije deluje in se prostovoljci lahko ukvarjamo z vsebino in mladimi.

Zaradi zadržanega izvrševanja proračuna za leto 2020 in epidemije nam grozi izpad programskih finančnih sredstev, ki jih potrebujemo za vzdrževanje svojega delovanja. Sistemska sredstva z Urada za mladino ostajajo zamrznjena in nanje trenutno pač ne moremo računati. Naša edina pridobitna dejavnost, s katero sicer pokrivamo del svojega proračuna, je že utrpela prve izgube, saj v taborniškem centru v Bohinju že prihaja do odpovedi. Ostala so nam lastna sredstva, ki jih pridobimo iz članarin, ter sredstva Civilne zaščite, to pa

predstavlja le slabo tretjino načrtovanih prihodkov, s katero ne moremo celovito delovati na nacionalnem nivoju. Ironično je, da je naše delovanje ogroženo ravno v časih, ko bi bilo najbolj potrebno, da delujemo nemoteno.

Pomanjkanje finančnih sredstev pomeni, da bo v naši strokovni službi na žalost potrebno odpuščanje. Tega se bojimo, saj s pomanjkanjem podpore s strani zaposlenih ne bo trpela le taborniška izkušnja za vse otroke in mlade, ampak bo oteženo in okrnjeno tudi delo prostovoljcev. Če prostovoljcem ne nudimo podpore in programa, zaradi katerega vztrajajo, jih bomo pričeli izgubljati. Osiromašenje taborniške dejavnosti bo neizbežno občutilo celotno prebivalstvo naše države. Zaradi vse večjega zmanjševanja integralnih proračunskih sredstev nam je izjemno velik izziv predstavljalo že leto 2019, letos pa je stanje še toliko bolj zaskrbljujoče. Res je, da se tabornik vedno znajde, zato smo svoje delovanje prilagodili trenutni situaciji, a finančna situacija je za nevladne organizacije vsak dan težja.

Zato taborniki apeliramo, da se pri interventnem zakonu ne spregleda 9000 zaposlenih v slovenskih društvih, (zasebnih) zavodih in ustanovah. Želimo, da se med upravičene delodajalce, ki lahko pod enakimi pogoji kot podjetja pridobijo delno povračilo izplačanih nadomestil po interventnem zakonu, doda tudi društva, zavode in ustanove.

Taborniški zakoni nas učijo, da smo vedno pripravljeni pomagati, da smo zanesljivi in ob vsem tem tudi vedri. Da vedrina in zagnanost ne bi izginili z obrazov številnih prostovoljcev in zaposlenih, bomo morali skupaj stopiti vsi. To pomeni, da nikogar ne izpustimo in da smo si na poti skozi viharne čase v oporo. Nesebična solidarnost je v kriznih časih še kako pomembna.

